

ΠΡΟΣ

Τον Διευθύνοντα την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών

ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Παναγιώτη Σ. Παναγιωτόπουλου, Αντεισαγγελέως Εφετών Αθηνών

Έχω την τιμή να Σας υποβάλλω τη συνημμένη δικογραφία [η οποία προέκυψε από τον χωρισμό της δικογραφίας επί της οποίας διενεργώ προκαταρκτική εξέταση κατόπιν της υπ' αριθμ. 67781/26.11.2014 παραγγελίας Σας, σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. πρωτ. 4970/26.11.2014 παραγγελίας της κας Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, και ο οποίος χωρισμός διατάχθηκε, κατ' άρθρο 130 παρ. 2 ΚΠΔ, με την από 21.12.2014 Πράξη μας, για λόγους που αφορούν την ασφαλέστερη διάγνωση της αλήθειας] και να αναφέρω τα εξής:

Κατόπιν της από 06.12.2014 και ώρα 20.00' κατάθεσης του Παύλου ΧΑΪΚΑΛΗ του Γεωργίου, βουλευτή, με την οποία κατήγγειλε απόπειρα χρηματισμού του από πρόσωπο «γνωστό σε αυτόν και στον Πρόεδρο του κινήματος ΑΝ.ΕΛ.» για να παράσχει «θετική ψήφο στην εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας», διενεργήθηκε κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση προκειμένου να διακριβωθεί η τυχόν τέλεση της αξιόποινης πράξης της δωροδοκίας βουλευτή (άρθρο 159 παρ. 2 ΠΚ, όπως η παρ. αυτή τροποποιήθηκε με το άρ. 32 παρ. 1α' Ν. 4258/2014).

Από το σύνολο των στοιχείων της δικογραφίας, δηλαδή από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων, τα έγγραφα και την ανωμοτί εξέταση μάρτυρα, προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο καταγγέλλων, Παύλος ΧΑΪΚΑΛΗΣ, βουλευτής του κινήματος «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ», με την ως άνω κατάθεσή του κατήγγειλε ότι κατά μήνα Σεπτέμβριο 2014, τον προσέγγισε πρόσωπο «γνωστό σε αυτόν και στον Πρόεδρο του κινήματος ΑΝ.ΕΛ., προκειμένου να διερευνήσει τυχόν προθέσεις του για θετική ψήφο στην εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας», ότι το εν λόγω πρόσωπο «του πρότεινε ως αντάλλαγμα χρηματικό ποσό άνω του 1.000.000 ευρώ», ότι στις 02.12.2014 σε συνάντηση που είχε με το πρόσωπο αυτό «η πρόταση επισημοποιήθηκε με συγκεκριμένο τρόπο δράσης», λέγοντάς του ότι «ένα ποσό της τάξης των 700.000 ευρώ θα είναι 'μάυρο' και το

υπόλοιπο λευκό με 'νομιμοφανείς διαδικασίες', ότι στις 06.12.2014 συναντήθηκε με το εν λόγω πρόσωπο σε ξενοδοχείο του κέντρου των Αθηνών και κατ' αυτήν τη συνάντηση επιβεβαιώθηκε ότι «η παράδοση των 700.000 ευρώ θα γίνει χέρι με χέρι στο σπίτι του [σπίτι Χαϊκάλη] όπου αυτός θα του παρέδιδε χαρτί περί αποχωρήσεως του από τους ΑΝ.ΕΛ. και για το υπόλοιπο ποσό, που ήταν άνω του 1.000.000 ευρώ» συμφωνήθηκε υπογραφή συμβολαίου με διαφημιστικές εταιρείες και ρύθμιση του δανείου που είχε λάβει για αγορά οικίας, ότι το περί ου ο λόγος πρόσωπο «ενεργούσε εκ μέρους του φερόμενου εργοδότη του, ο οποίος κατά τα λεγόμενά του εξυπηρετούσε συμφέροντα της Κυβέρνησης», ότι ο ως άνω «εργοδότης» ανήκει στον επιχειρηματικό-τραπεζικό κλάδο και η εντύπωση που αποκόμισε είναι «ότι ενεργούσε έτσι για να παράσχει εκδουλεύσεις στην Κυβέρνηση, το εάν [όμως] κυβερνητικά στελέχη γνώριζαν τις δραστηριότητες αυτές ή ενεργούσε κατ' εντολήν τους δεν το γνωρίζει».

Στην άνω κατάθεσή του, ο καταγγέλλων δεν ανέφερε τα στοιχεία ταυτότητας του προσώπου που τον προσέγγισε να τον δωροδοκήσει, ούτε καν προσδιόρισε έστω εμμέσως αυτό, όπως το ίδιο έπραξε και στην ενώπιόν μας δοθείσα από 12.12.2014 κατάθεση, χωρίς να ανταποκρίνεται στην αληθή των πραγμάτων κατάσταση, το υπό του Παύλου ΧΑΪΚΑΛΗ κατατεθέν (στην από 21.12.2014 κατάθεσή του) ότι υπήρξε προς τούτο «προτροπή» των αρμοδίων Εισαγγελέων, οι οποίοι, αντιθέτως, επιμόνως ζητούσαν τα στοιχεία ταυτότητας προκειμένου να εντοπίσουν το εν λόγω πρόσωπο και να ενεργοποιήσουν, εάν παρίστατο ανάγκη, την αυτόφωρη διαδικασία. Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι κατά τη συνάντηση που έλαβε χώρα μεταξύ του καταγγέλλοντος και του περί ου ο λόγος προσώπου (στο έναντι της ρεσεψιόν «πατάρι» του ξενοδοχείου PLAZA στην πλατεία Συντάγματος), στις 06.12.2014, είχε οργανωθεί, από τον Πρόεδρο του κινήματος «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ» Πάνου ΚΑΜΜΕΝΟΥ, στον οποίο ο καταγγέλλων βουλευτής είχε εκμυστηρευθεί τα της προσέγγισης, «επιχείρηση παγίδευσης» του προσώπου. Η παγίδευση συνίστατο στην με συσκευές καταγραφής εικόνας και ήχου των προφορικών συνομιλιών και των προσώπων των συνδιαλεγόμενων ατόμων, ακόμη δε και παρακολούθηση της συνάντησης από δύο έμπιστα πρόσωπα του ως άνω Π. ΚΑΜΜΕΝΟΥ. Από τις με ημερομηνία 21.12.2014 καταθέσεις των Πάνου ΚΑΜΜΕΝΟΥ και Παύλου ΧΑΪΚΑΛΗ προκύπτει, κατά τρόπο απολύτως σαφή, ότι όμως και το προσελθόν στη συνάντηση πρόσωπο είχε και αυτό «παγιδεύσει» το χώρο, α) με τοποθέτηση συσκευής καταγραφής ήχου κάτω από το τραπέζι της συνάντησης, την οποία βρήκαν οι

μάρτυρες ΚΑΜΜΕΝΟΣ και ΧΑΪΚΑΛΗΣ μετά τη λήξη της συνάντησης, β) με κάμερα σε ανιχνευτή φωτιάς στο ταβάνι της οροφής και γ) με τοποθέτηση ενός ζευγαριού σε πολύ σωστά επλεγμένη θέση, ώστε να έχει πλήρη οπτική επαφή με τα συνομιλούντα πρόσωπα. Ενταύθα, μόλις χρειάζεται να τονιστεί ότι προκαλεί δικονομική, αλλά και ουσιαστική, απορία, το γεγονός της μη καταφυγής των ανωτέρω προσώπων (ΚΑΜΜΕΝΟΥ και ΧΑΪΚΑΛΗ) στον αρμόδιο Εισαγγελέα ή στις αρμόδιες Υπηρεσίες της Δνσης Ασφάλειας Αττικής, οι οποίοι είχαν την απόλυτη δυνατότητα, τεχνογνωσία, πείρα και οργάνωση για την «κάλυψη» της συνάντησης και την τυχόν κατάληψη της ερευνώμενης πράξης «εν τω πράττεσθαι», ούτως ώστε να ακολουθηθεί η αυτόφωρη διαδικασία των άρθρων 417 επ. ΚΠΔ.

Περαιτέρω, προκύπτει ότι στις 12.12.2014 και ώρα 18.00' είχε συμφωνηθεί, κατόπιν τηλεφωνικών συνδιαλέξεων μεταξύ του Π. ΧΑΪΚΑΛΗ και του εν λόγω προσώπου, ότι θα λάμβανε χώρα επίσκεψη του τελευταίου στην εις Πικέρμι-Ντράφι, οδός Κοραή αρ. 19, οικία του Π. ΧΑΪΚΑΛΗ, προς παράδοση σ' αυτόν (Π. ΧΑΪΚΑΛΗ) ποσού 700.000 ευρώ σε μετρητά. Περί αυτού ενημερώθηκε η Υπηρεσία μας και με εξαιρετικά κατεπείγουσα παραγγελία, με αριθμό Εμπιστ. Πρωτ. 424/12.12.2014, του Διευθύνοντος την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, προς τον Διευθυντή της Δνσης Ασφάλειας Αττικής, διατάχθηκε η «τήρηση της αυτόφωρης διαδικασίας αν διαπιστωθεί επ' αυτοφώρω τέλεση αξιόποινης πράξης». Στο πλαίσιο της ως άνω παραγγελίας οργανώθηκε από την ΕΛ.ΑΣ. επιχείρηση, με εξειδικευμένη επιχειρησιακή ομάδα με επικεφαλής Αξιωματικό, «για την σύλληψη του δράστη παράνομης συναλλαγής, η οποία θα λάμβανε χώρα στην επί της οδού Κοραή 19, στο Πικέρμι Αττικής, οικία του Βουλευτή ΧΑΪΚΑΛΗ Παύλου» (βλ. την κατάθεση του Αθανάσιου Ράπτη, αστυνομικού, που συμμετείχε στην ως άνω επιχειρησιακή ομάδα). Όμως το ζητούμενο πρόσωπο δεν εμφανίσθηκε την συμφωνηθείσα ώρα, δηλαδή 18.00', στην ως άνω επιτηρούμενη πανταχόθεν από ενεδρεύοντες αστυνομικούς οικία και, καθ' ά προκύπτει από την ως άνω κατάθεση του αστυνομικού Α. Ράπτη, «περί ώρα 18.15 ενημερωθήκαμε από τον Βουλευτή ΧΑΪΚΑΛΗ ότι η συνάντηση είχε αναιρεθεί από το άτομο που επρόκειτο να συναντηθεί μαζί του. Όπως μας ενημέρωσε το άτομο που επρόκειτο να συναντηθούν είναι ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος και χρησιμοποιεί για τις μεταξύ τους συνηνοήσεις την υπ' αριθμ. 6945-748652 σύνδεση κινητής τηλεφωνίας». Από τα παραπάνω προκύπτει, αναμφίβολα, ότι μέχρι την ώρα 18.15 της 12.12.2014, τόσο η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (δια του Διευθύνοντος αυτήν και του διενεργούντος την προκαταρκτική εξέταση Εισαγγελέως) όσο και η Δνση Ασφάλειας Αττικής, δεν

γνώριζαν τα στοιχεία ταυτότητας του προσώπου που θα προσέγγιζε και θα επισκεπτόταν τον καταγγέλλοντα Π. ΧΑΪΚΑΛΗ στην οικία του, και τα οποία η μεν Ασφάλεια έμαθε ατύπως εκείνη τη στιγμή (18.15 ώρα της 12.12.2014) επισήμως δε την 20.10 ώρα ότε ο ανωτέρω καταγγέλλον έδωσε κατάθεση στη ΓΑΔΑ (βλ. την από 12.12.2014 κατάθεση Π. ΧΑΪΚΑΛΗ ενώπιον του Αστυνόμου Α' Βασιλείου Πλεξίδα), η δε Εισαγγελία Εφετών έμαθε αυτά (στοιχεία ταυτότητας) ολίγον αργότερα εντός της ίδιας ημέρας από τις Αστυνομικές Αρχές. Έτσι, πιθανολογείται σφόδρα, εξικνούμενο μέχρι βεβαιότητας, ότι η μη προσέλευση του Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ στην οικία Π. ΧΑΪΚΑΛΗ δεν οφείλεται σε «διαρροή», η οποία, όπως σημειώθηκε μόλις ανωτέρω, από κανέναν δεν μπορούσε να γίνει. Για τον πολύ απλό λόγο, ότι προ της 18.15 ώρας ουδείς εκ των Εισαγγελέων και των Αστυνομικών γνώριζε τα στοιχεία ταυτότητας του ατόμου που θα προσέγγιζε την άνω οικία, και η μη προσέλευσή του στην οικία, προδήλως, οφείλεται στο γεγονός ότι ο Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ δεν προσήλθε στη συνάντηση στην άνω οικία, επειδή ουδέποτε είχε αληθή και σπουδαία πρόθεση εμφάνισης σ' αυτήν και προσφοράς του χρηματικού ποσού, αλλά διατύπωσε την πρόταση περί εμφάνισης και περί προσφοράς των χρημάτων ουχί σπουδαίως, αλλά κατά φαινόμενο μονο.

Τούτο (η μη αληθής και σπουδαία δηλαδή πρόθεση εμφάνισης του Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ στην οικία) στοιχείται και με όσα αναφέρθηκαν. Ότι δηλαδή αντιβαίνει προς την «λογική των εγκληματιών» [η θεωρία της «λογικής των εγκληματιών» κρατεί τόσο στη Γερμανία όσο και παρ' ημίν, βλ. αντί πολλών, Ν. Ανδρουλάκη, Ποινικό Δίκαιο, Γενικό Μέρος, ΙΙ, Απόπειρα κα Συμμετοχή, έκδ. 2004, σελ. 93 με την εκεί περαιτέρω αναφορά στη λοιπή θεωρία και νομολογία] ο δράστης, εν προκειμένω ο Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, ενός σοβαρού κακουργήματος, όπως η δωροδοκία βουλευτή, που τιμωρείται με ποινή κάθειρξης, από 5-20 ετών και χρηματική ποινή από 15.000 - 150.000 ευρώ (άρθρο 159 παρ. 2 ΠΚ ως νυν ισχύει) α) να «προσλαμβάνει» αυτόπτες μάρτυρες οι οποίοι θα παρακολουθήσουν την υπ' αυτού τέλεση ή απόπειρα τέλεσης του εν λόγω κακουργήματος, β) να τους εγκαθιστά σε περιοπτη θέση, ώστε να παρακολουθούν ακωλύτως, έναντι του τραπεζιού όπου θα γίνονταν η συνάντησή του με τον Π. ΧΑΪΚΑΛΗ, γ) να τοποθετεί συσκευή καταγραφής ήχου κάτω από το τραπέζι της συνάντησης και δ) να εγκαθιστά κάμερα στο ταβάνι, ώστε να καταγραφεί με όλες τις λεπτομέρειες η τέλεση του εγκλήματος, όταν μπορεί να υποπτευθεί, τουλάχιστον ως μέσος κοινωνικός άνθρωπος, ότι με τη λήξη της συνάντησης άνθρωποι του συνομιλητή του, που όντως υπήρχαν στη

συνάντηση (όπως προκύπτει από τις με ημερομηνία 21.12.2014 καταθέσεις του Π. ΚΑΜΜΕΝΟΥ και Π. ΧΑΪΚΑΛΗ) με οποιοδήποτε τρόπο, δηλαδή και με ασκούμενη επ' αυτού βία, μπορούσαν να καταλάβουν αυτοί τα πειστήρια του εγκλήματος, με ό,τι περαιτέρω δυσμενείς συνέπειες θα είχε τούτο για εκείνον. Ούτε άλλωστε στοιχείται με την «λογική των εγκληματιών», ο δράστης του κακουργήματος της δωροδοκίας βουλευτή, να εισέλθει προς τέλεση τούτου στην οικία του φερόμενου ως παθόντος, κρατών ανά χείρας το ποσό των 700.000 ευρώ σε μετρητά.

Ακολουθώς, πρέπει να αναφερθεί το γεγονός, ότι προσερχόμενος ο καταγγέλλων Π. ΧΑΪΚΑΛΗΣ ενώπιόν μας στις 06.12.2014 και ώρα 20.00' τόνιζε με έμφαση το ενδεχόμενο μήπως προλάβει κάποιος και δημοσιοποιήσει υλικό από το οποίο θα προέκυπτε πιθανή ενοχή δική του σχετικά με λήψη απ' αυτόν χρημάτων ως δώρου. Τεθέν δε τούτο, ως ερώτηση, στον ανωτέρω Π. ΧΑΪΚΑΛΗ, απάντησε ότι: *«Γνωρίζοντας μετά [δηλαδή μαθαίνοντας εκ των υστέρων] ότι υπάρχει και καταγραφή, έσπευσα να καταθέσω το υλικό [...] και να προφυλαχθώ ταυτοχρόνως από διαρροές άλλου υλικού που θα βρίσκονταν στα χέρια τρίτου»* και γι' αυτό ζήτησε να καταθέσει το υλικό που κατείχε ενώπιόν μας αργά το βράδυ του Σαββάτου της 06.12.2014, ώστε να διασφαλίσει και το περιεχόμενο του υλικού, αλλά κυρίως την προσωπικότητά του (βλ. την από 21.12.2014 κατάθεσή του). Τα ανωτέρω επιρρωνύονται και από την χωρίς όρκο κατάθεση του Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, ο οποίος κατέθεσε ότι είχε σκοπό να καταγγείλει την *«ιδιοτελή συμπεριφορά Χαϊκάλη [...] πλην όμως τον πρόλαβαν τα γεγονότα»*. Τούτο ερμηνεύεται ως ανησυχία εκ μέρους του Π. ΧΑΪΚΑΛΗ για την ενδεχόμενη ύπαρξη σε βάρος του επιβαρυντικού αποδεικτικού υλικού.

Εξάλλου, από τα στοιχεία της δικογραφίας, ουδόλως προέκυψε ότι όπισθεν του Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ «κρύπτεται» ή υπάρχει οποιοδήποτε τραπεζικό ή επιχειρηματικό στέλεχος, πολιτικό κόμμα, η Κυβέρνηση ή οποιοσδήποτε κυβερνητικός παράγων. Αντιθέτως, πιθανολογείται ότι η δράση του Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ δεν είχε πολιτικές προεκτάσεις ή πολιτικά κίνητρα, πιθανολογούμενου ακόμα ως αληθούς αυτού που αναφέρεται στην από 20.12.2014 χωρίς όρκο κατάθεση του τελευταίου, ότι *«προβόκαρε-προκαλούσε»* τον Π. ΧΑΪΚΑΛΗ *«προκειμένου να διακριβώσει τα αληθινά κίνητρα για την ενασχόλησή του με την πολιτική και το κίνημα των ΑΝ.ΕΛ. καθώς και να διακριβώσει και το «ηθικό-πολιτικό χάλι» του, δηλ. ως που μπορούσε να φτάσει ένας ενεργός πολιτικός σε κρίσιμες πολιτικές συγκυρίες για την Πατρίδα βάζοντας πάνω απ' όλα ιδιοτελή συμφέροντα»* (βλ. την από 20-12-2014 κατάθεση Γ. Αποστολόπουλου).

Τέλος, γίνεται ρητή μνεία ότι δεν λαμβάνονται υπόψη τα προσκομιθέντα υπό του καταγγέλλοντος Π. ΧΑΪΚΑΛΗ πειστήρια (ήτοι τα αναφερόμενα στις από 06.12.2014 και 12.12.2014 καταθέσεις του ενώπιόν μας) τα οποία, καθ' ομολογία του, περιλαμβάνουν αποτύπωση σε υλικό φορέα του περιεχομένου της συνομιλίας που είχε με τον καταγγελλόμενο Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟ χωρίς τη συναίνεση του τελευταίου, όπερ στοιχειοθετεί την αξιόποινη πράξη που προβλέπεται από το άρθρο 370Α παρ. 2 ΠΚ και κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 177 παρ. 2 ΚΠΔ, αποδεικτικά μέσα που έχουν αποκτηθεί με αξιόποινες πράξεις δεν λαμβάνονται υπόψη στην ποινική διαδικασία [βλ. ΑΠ 277/2014, η οποία δέχεται ότι η διάταξη του άρθρου 370Α ΠΚ θεσπίστηκε στο πλαίσιο της γενικότερης προστασίας που παρέχεται στον άνθρωπο από τα άρθρα 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 9Α και 19 του Συντάγματος για την προστασία της προσωπικής και ιδιωτικής ζωής και γενικότερα της προσωπικότητας κάθε ανθρώπου, η δε εκ του άρθρου 177 παρ. 2 ΚΠΔ προκύπτουσα απαγόρευση δεν περιλαμβάνει πράξεις ή εκδηλώσεις προσώπων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των ανατιθεμένων σε αυτούς υπηρεσιακών καθηκόντων και κατά την εκτέλεση τούτων, όπερ δεν υφίσταται εν προκειμένω, καθόσον η κατά τα άνω καταγραφή - αποτύπωση της προφορικής συνομιλίας εγένετο μεταξύ ιδιωτών και όχι στο πλαίσιο υπηρεσιακού καθήκοντος και κατά την εκτέλεση τούτου].

Αναφορικά δε με την από 22.12.2014 και κατατεθείσα αυθημερόν στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών αίτηση του Παύλου ΧΑΪΚΑΛΗ, που απευθύνεται στο Δικαστικό Συμβούλιο, και με την οποία ζητά να ληφθεί υπόψη ως αποδεικτικό έγγραφο το απομαγνητοφωνημένο κείμενο των συνομιλιών που είχε με τον Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟ και να διαταχθεί η άρση του απορρήτου των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων του Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ κατά το χρονικό διάστημα από 30.11.2014 έως 12.12.2014 πρέπει να παρατηρηθεί ότι αυτή είναι προεχόντως μη νόμιμη και πρέπει να απορριφθεί ως τέτοια, καθόσον, ως συνάγεται από το άρθρο 307 ΚΠΔ, δεν υφίσταται αρμοδιότης του Δικαστικού Συμβουλίου επί διενεργούμενης προκαταρκτικής εξετάσεως, τα δε αναφερόμενα κατ' αυτήν ζητήματα επιλύονται κυριαρχικά από τον διενεργούντα αυτήν Εισαγγελέα. Επί της ουσίας, όλως επικουρικώς, αυτή (αίτηση) πρέπει να απορριφθεί και ως ουσιαστικά αβάσιμη, καθόσον, α) ως προς μεν το πρώτο αίτημα η λήψη υπ' όψιν των απομαγνητοφωνημένων κειμένων των συνομιλιών του αιτούντος και του Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ αντίκειται, όπως προαναφέρθηκε στη διάταξη του άρθρου 177 παρ. 2 ΚΠΔ, β) κατά δε το δεύτερο αίτημα, κρίνεται ότι δεν είναι αναγκαία η άρση του τηλεφωνικού απορρήτου για τους λόγους που αναφέρονται παραπάνω, αφού δεν συντρέχει, όπως προαναφέρθηκε, περίπτωση διαρροής από

οποιονδήποτε υπηρεσιακό παράγοντα του περιεχομένου της καταγγελίας του αιτούντος και γ) στην αίτηση δεν διευκρινίζεται για ποιο ακριβώς λόγο είναι αναγκαία η άρση του τηλεφωνικού απορρήτου.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι δεν υπάρχουν ενδείξεις για τέλεση ή απόπειρα τέλεσης του εγκλήματος της δωροδοκίας βουλευτή (άρθρο 159 παρ. 2 ΠΚ), πολλώ μάλλον δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις, που απαιτεί ο νόμος σύμφωνα με το άρθρο 43 ΚΠΔ, για άσκηση ποινικής δίωξης για την ως άνω αξιόποινη πράξη, καθόσον δεν προέκυψε κανένα στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος, ούτε προέκυψε η βασιμότητα της καταγγελίας, και γι' αυτό έθεσα τη δικογραφία στο αρχείο, κατ' άρθρο 43 ΚΠΔ.

Αθήνα, 22 Δεκεμβρίου 2014

Ο Αντεισαγγελέας Εφετών Αθηνών

Παναγιώτης Σ. Παναγιωτόπουλος